

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215010819
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7215010819.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Anny Kohutovej, na verejnom zasadnutí dňa 15. novembra 2022, v trestnej veci obžalovaného A. A. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 18.5.2022 sp.zn. 5T/71/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. A., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom B., C. XXX/XX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 19.6.2015 sp. zn. 2Pv 636/2014/8803 pre skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v Košiciach v byte na ul. Trieda SNP 33, v Košiciach, v byte na D. C. XX a v byte na D. C. XX od septembra 2012 do 04.07.2014 psychicky a fyzicky týral svoju manželku E. A., nar. XX.XX.XXXX a svoje maloleté deti A. A., nar. XX.XX.XXXX a F. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorí v uvedenom období s ním žili v spoločnej domácnosti, a to tým spôsobom, že pod vplyvom alkoholu, opakovane a v poslednom období každý až každý druhý deň slovné napádal E. A., vulgárne jej nadával, zosmiešňoval ju, ponížoval a pohrdavo ňou zaobchádzal, vyhrážal sa jej zabitím, fyzicky ju napádal a to tým spôsobom, že ju rukami bil po tvári a rukách, chytával ju pod krk, škrtil, sácal do nej, kopal do nej, udieral ju o dvere a nábytok, vyvolával v nej strach a stres neopodstatnenou kontrolou kde sa nachádza a s kým, čo má oblečené, kontroloval jej spodnú bielizeň, kontroloval jej mobilný telefón, vyžadoval od nej, aby sedela doma pri ňom, po hádkach a bitkách si vynucoval pohlavný styk tvrdením, že ak nechce mať sex s ním, to preto, že už mala iného, čím týmto svojim dlhodobým a intenzívnym správaním vyvolal u svojej manželky E. A. strach a stres, ktorý sa vyvinul do syndrómu týranej ženy s následkami na fyzickom a psychickom zdraví a u maloletých detí A. A. a F. A. spôsobil vznik posttraumatickej stresovej poruchy a syndrómu týraného dieťaťa, ako emočnej reakcie na správanie sa ich otca k nim a k ich matke, čomu boli osobne prítomní, čo do značnej miery ohrozovalo ich fyzické a psychické zdravie, morálny vývin, obmedzovalo ich bezpečnosť, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že má za to, že okresný súd dospel k nesprávnym právnym záverom, keď obžalovaného oslobodil podľa § 285 písm. b/ Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Okresný súd nespochybňuje, že v rodine obžalovaného a poškodenej dochádzalo k nezhodám a vzájomným fyzickým aj verbálnym útokom, avšak práve pre dokázanú vzájomnosť takéhoto konania neustálil, že sa jedná o prečin nebezpečného vyhrážania podľa §360 Tr.zák. ktorého by sa mal

obžalovaný dopustiť voči poškodenej alebo deťom. Tento právny záver súdu považuje za nesprávny, prameniacy z nedôsledného posúdenia všetkých dôkazov a skutkového stavu veci. Domnieva sa že súd sa pri rozhodovaní o podanej obžalobe dôsledne neriadil všetkými aspektmi zásady voľného hodnotenia dôkazov. V rozpore s názorom súdu je toho názoru, že dôkazy vykonané v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom tvoria logickú, ničím nerušenú sústavu vzájomne sa doplňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, ale usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného a zároveň vylučujú možnosť akéhokoľvek iného skutkového a právneho záveru. Poškodená vo svojich výpovediach podrobne popísala dlhodobé fyzické a psychické utrpenie spôsobené zo strany obžalovaného jej a deťom, ktoré sa začalo stupňovať od 09/2012, teda po tom ako sa odsťahovali od rodičov do prvého podnájmu, kedy začal mať obžalovaný finančné problémy, pracoval ako živnostník - stolár, popíjal, do dielne nechodil. Hádky a bitky začali byť častejšie a intenzívnejšie, nachádzal si dôvod na to , aby vyvolal hádku, pri ktorej sa poškodenej vysmieval, že je chorá a že z nej urobí nesvojprávnu, že jej zoberú deti. Stalo sa, že poškodenú udrel o zárubňu, alebo ju sotil do kúpeľňových dverí, do nábytku, tak že spadla na posteľ alebo na zem. Po takýchto útokoch mávala modriny po tele. Musela s deťmi utiecť z bytu a počkať na ihrisku, kým obžalovaný zaspí, aby sa mohli vrátiť naspäť domov. Počas jej pracovného voľna ju zamykal v byte, aby nikam nechodila, kontroloval jej telefón. Keď sa omeškala z práce tak po príchode domov dostala bitku, neustále mala strach. Veľa krát jej povedal, že ju podreže, keď bude spať, zapchával jej počas spánku nos, pričom sa budila na to, že sa dusí. Rovnako stále kričal a fyzicky napádal deti. F. F. kričal, že nie je jeho, že je od nejakého cigána a má ísť spať do bedni, že je malá kurva, ako jej matka. Na dcére si všimla modriny na rukách a nohách, pričom dcéra jej povedala, že ju udrel ocko. Rovnako udrel po tvári syna, niekedy aj bezdôvodne, len tak si vybíjal zlosť. Poukázal aj na závery znaleckého posudku č. 30/2014 z odboru psychológie a jeho doplnenia č. 21/2015, že ktorých okrem oného vyplýva, že poškodená je presná v ňou reprodukováných informáciách a popisoch prežitých situácií bez skreslenia a bez sklonu k fabuláciám alebo konfabuláciám s dostatočným zapamätaním si prežitých udalostí. Lži skóre boli vyhodnotené mimo rozsah klinického rozsahu. Taktiež zo záverov znaleckého posudku č. 30/2014 z odboru psychológie a jeho doplnenia č. 21/2015 vyplýva okrem iného, že výpovede oboch maloletých detí znalec vyhodnotil ako reprodukované bez skreslenia, bez nahrádzania nezapamätaného vymysleným bez fabulácii a konfabulácii, lži skóre hlboko pod limitom. Na základe uvedeného považuje tieto výpovede za vierohodné a použiteľné v trestnom konaní. Zároveň poukázal aj na výpovede svedkov G. H., I. B., J. K. a E. A., C. I. B., E. K. a E. L., ktorí v podstate zhodne potvrdzujú skutočnosti uvádzané svedkami poškodenými, pričom zdôraznil, že ide o svedkov, ktorí nie sú v žiadnom príbuzenskom resp. obdobnom pomere, či už k obžalovanému alebo poškodeným, teda ich výpovede možno hodnotiť za autentické a vierohodné. Znalec M. N. O. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 30/2014 z odboru psychológie a jeho doplnení č. 21/2015 z ktorých vyplýva, že osobnosť poškodenej E. A. vyhodnotil ako senzitivnu so zníženou frustračnou toleranciou, v emočnom profile dominuje syndróm týranej ženy, ktorý vznikol na základe slovných útokov, fyzického týrania, psychického týrania, sociálneho týrania, sexuálneho zneužívania a tzv. ekonomickej kontroly, pričom znalec konštatoval, že intenzita tohto syndrómu svedčí pre trvanie týrania na ploche viac než jedného roka. V závere znaleckého posudku znalec konštatuje, že posttraumatická stresová porucha, ktorá bola potvrdená u všetkých troch vyšetrovaných, hlavne u maloletých, predstavuje silne rizikový fenomén pre ďalší vývoj ich osobností. U všetkých troch posudzovaných konštatoval výskyt silne negatívneho postoja k A. A.. Vyhodnotením všetkých získaných a v spise zhromaždených dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. má jednoznačne za to, že žalovaný zločin sa stal a spáchal ho obžalovaný A. A. tak ako je to uvedené v obžalobnom návrhu. S poukazom na vyššie uvedené konštatované skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, nasledovné:

Je potrebné uviesť, že vo veci už konal Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 6To/67/2021 zo dňa 28.1.2022 kedy vyslovil pochybnosť , či sa jedná o týrania podľa § 208 ods. 1 písm. a/ , ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s tým, že je potrebné skúmať, či by konanie obžalovaného nemohlo byť posudzované ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák.

Okresný súd po opätovnom prejednaní veci dospel k záveru, že sa nejedná o zločin týrania podľa § 208 ods. 1 písm. a/ , ods. 2 písm. d/ Tr. zák., pričom ďalej konštatoval, že v rodine obžalovaného a poškodenej dochádzalo k nezhodám a vzájomným fyzickým a verbálnym útokom a teda pre vzájomnosť takéhoto konania sa nejedná o prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie oprel, existencie ktorých skutočností pokladal vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Keďže okresný súd svoje rozhodnutie náležite, logicky a presvedčivým spôsobom zdôraznil, odvolací súd vzhľadom na celorozsahovú akceptáciu tohto odôvodnenia poukazuje na jeho vecnosť a správnosť, pričom zvyrazňuje najmä nasledovné, reagujúc tak aj na námietky uvádzané v odvolaní okresného prokurátora.

Aj po zistení krajského súdu totiž vyplýva, že obžalovaný kategoricky poprel spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu s tým, že svoju manželku ani maloleté deti neponižoval, nezosmiešňoval, nezaobchádzal s ňou pohrdavo, fyzicky ju netýral, nekontroloval ju nad prípustnú mieru, nevynucoval si pohlavný styk a nebil ju. Po tom ako zistil z mobilného telefónu, že ho podvádza, dal jej na Veľkonočnú nedeľu v roku 2013 facku.

Samotná poškodená E. A. uviedla, že obžalovaný vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje, napádal ju, urážal, vyhrážal sa jej zabitím a kontroloval ju. Priznala, že manželovi bola neverná a ich vzťahy sa zhoršili po tom, keď jej na to prišiel.

Uviedla ďalej, že vo vzťahu k deťom bol veľmi zlatý, rozmaznával ich, ak bol triezvy, keď mal vypité, tak na ne kričal.

Na dcére si všimla , že má modriny na rukách, avšak nevedela uviesť, či jej to spôsobil manžel alebo sa udrela niekde v škole.

Svojim rodičom, s ktorými sa stýkala dva až trikrát týždenne o ničom nepovedala.

Maloletá F. A. a maloletý A. A. vypovedali o vzájomných konfliktoch medzi otcom a matkou s tým, že ak otec nepil bol k ním dobrý a ak bol opitý , tak na všetkých vrieskal.

Svedkyňa P. M., matka poškodenej, P. B., sestra poškodenej, I. A., sestra obžalovaného, neboli priamymi svedkami incidentov obžalovaného a poškodenej. Pričom z výpovede P. M., matky poškodenej vyplýva, že dcéra sa jej nikdy nestážovala na správanie obžalovaného a nehovorila jej o žiadnych problémoch.

V súvislosti s výsluchom svedkyne P. M. je potrebné uviesť, že krajský súd uložil okresnému súdu povinnosť opätovne vypočuť túto svedkyňu k spolužitiu obžalovaného a poškodenej, avšak výsluch tejto svedkyne nebolo možné zrealizovať pre jej aktuálny zdravotný stav (ťažko mobilná), ktorý neumožňoval jej účasť na hlavnom pojednávaní.

Z výpovedí svedkýň C. P. C. a C. P. C. (B.), učiteliek maloletých detí vyplýva, že na deťoch si nevšimli žiadne zmeny správania.

Svedok E. F. uviedol, že jeho vzťah s poškodenou trval asi trištvrte roka, nevšimol si na nej známky fyzického alebo psychického týrania, s tým, že poškodená je náladovou ženou a sama mu povedala, že obžalovaného – manžela vyprovokovala k tomu, aby ju udrel a preto bol vzatý do väzby.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné uviesť, že spôsoby týrania, objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu sú vymedzené v ust. § 208 ods. 1 písm. a) – e) Tr. zák.

Avšak zároveň treba uviesť že páchatel' svojim zlým zaobchádzaním musí prejsť vyšší stupeň surovosti , bezohľadnosti, bezcitnosti a okrem toho jeho konanie vzhľadom na intenzitu zlého zaobchádzania poškodená osoba musí pociťovať ako ťažké príkorie, musí byť daná istá trvalosť konania, aj keď sa samozrejme nevyžaduje , aby išlo o sústavné konanie.

Krajský súd nemá pochybnosť o správnosti zistenia okresného súdu o dôvodnosti postupu podľa § 285 písm. b/ Tr. por., pretože skutkový dej uvedený v obžalobe nie je trestným činom.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby ak skutok nie je trestným činom.

Ako vyplýva z podaného odvolania okresným prokurátorom, tento nenamieta rozsah, resp. neúplnosť vykonaných dôkazov, ale len správnosť ich vyhodnotenia okresným súdom.

V zmysle ustálenej súdnej praxe – judikatúry Najvyššieho súdu SR, pokiaľ súd postupuje pri hodnotení vykonaných dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. hodnotí ich podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže ani odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s inými do úvahy predchádzajúcimi závermi.

Na základe vyššie uvedeného ako aj ostatných zistení okresného súdu podrobne rozvedených v jeho rozhodnutí je potom správny záver tohto súdu , že žalovaný skutok nie je trestným činom.

Pre uznanie viny podozrenie nestačí. Vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná, čo v tomto prípade nebolo.

To boli dôvody pre ktoré krajský súd o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.